

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 березня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 37/дп-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Бутенка В.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Лукаша Т.В.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Орлянською Валентиною Іванівною в декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

У встановленому законом порядку Орлянська В.І. подала декларацію доброчесності судді за 2016 рік.

До Комісії у квітні 2018 року надійшло повідомлення Маселка Р.А. щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Орлянською В.І. у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Заявник зазначає, що у пункті 17 поданої до Комісії декларації доброчесності за 2016 рік суддя Орлянська В.І. підтвердила, що нею не приймалися одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». На думку заявника, зазначене твердження є недостовірним, оскільки суддею Орлянською В.І. 06 лютого 2014 року у складі колегії суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ постановлено ухвалу в кримінальній справі № 5-5523км13 за касаційною скаргою на вирок Держинського районного суду міста Харкова від 30 січня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Харківської області від 09 квітня 2013 року. Ця справа стала предметом розгляду у Європейському суді з прав людини. В результаті розгляду Європейський суд з прав людини у справі «Подвезько проти України» встановив порушення Україною пунктів 1, 3, 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Обставини вказаної справи підпадають під визначення, наведене в частині другій статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

З урахуванням викладених обставин Маселко Р.А. просить Комісію здійснити перевірку декларації доброчесності судді Орлянської В.І. за 2016 рік.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону у разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді в декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

Дослідивши матеріали справи, Комісією встановлено таке.

Суддею Орлянською В.І. 04 січня 2017 року подано декларацію доброчесності судді за 2016 рік. У пункті 17 зазначеної декларації доброчесності суддя Орлянська В.І. підтвердила, що нею не приймалися одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Водночас ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 06 лютого 2014 року у складі колегії суддів за участі судді Орлянської В.І. у кримінальній справі № 5-5523км13 залишено без змін вирок Дзержинського районного суду міста Харкова від 30 січня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Харківської області від 09 квітня 2013 року. Ця справа стала предметом розгляду в Європейському суді з прав людини. В результаті розгляду Європейський суд з прав людини у справі «Подвезько проти України» встановив порушення Україною пунктів 1, 3, 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

У своїх письмових поясненнях суддя Орлянська В.І. вказала, що зазначену справу було розглянуто 06 лютого 2014 року колегією суддів під її головуванням, а її неврахування при заповненні декларації доброчесності обумовлено тим, що про рішення Європейського суду з прав людини у справі «Подвезько проти України» їй стало відомо після подачі до Комісії 30 листопада 2016 року заяви про участь у конкурсі на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, а саме у квітні 2017 року. Рішенням Європейського суду з прав людини було встановлено надмірно тривале тримання під вартою ОСОБА_1 під час досудового слідства, але будь-яка сатисфакція ОСОБА_1 не була передбачена. Вказаним рішенням не було встановлено порушень саме судами України при розгляді кримінальної справи по суті пред'явленого обвинувачення.

Також суддя Орлянська В.І. зазначила, що питання, пов'язане із помилковим заповненням пункту 17 декларації доброчесності судді за 2016 рік, вивчалось під час проходження нею конкурсу на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду на пленарному засіданні Вищої кваліфікаційної комісії суддів України 30 червня 2017 року.

Комісією встановлено, що 30 червня 2017 року дійсно було прийнято рішення Комісії № 153/вс-17, яким Орлянську В.І. визнано такою, що за критеріями професійної етики та доброчесності підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

У згаданому вище рішенні Комісія відхилила доводи Громадської ради доброчесності про невідповідність Орлянської В.І. критеріям професійної етики та доброчесності, що ґрунтуються на повідомленні кандидатом неправдивих відомостей в декларації доброчесності за 2016 рік. При цьому Комісія відзначила, що дані про обізнаність кандидата на час заповнення та подання Комісії декларації доброчесності щодо вказаного рішення Європейського суду з прав людини відсутні. Такі обставини не свідчать про свідоме незазначення кандидатом відповідних даних у декларації доброчесності.

Комісія у складі колегії завершила проведення кваліфікаційного оцінювання та 27 липня 2017 року ухвалила рішення № 385/вс-17 про визнання Орлянської В.І. такою, що підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до пункту 6.2.4. розділу VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (зі змінами) (далі - Регламент), повідомлення, які були предметом дослідження (зокрема на кваліфікаційному оцінюванні судді), повторному розгляду не підлягають і відповідно залишаються без розгляду.

Таким чином, оскільки повідомлення Маселка Р.А. вже було предметом дослідження на кваліфікаційному оцінюванні судді Орлянської В.І. під час участі в конкурсі на зайняття

Таким чином, оскільки повідомлення Маселка Р.А. вже було предметом дослідження на кваліфікаційному оцінюванні судді Орлянської В.І. під час участі в конкурсі на зайняття вакантної посади судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду, це повідомлення підлягає залишенню без розгляду.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту, Комісія

вирішила:

залишити без розгляду повідомлення Маселка Р.А. щодо інформації, яка може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ Орлянською Валентиною Іванівною у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії

А.В. Василенко

Т.В. Лукаш